

Arrest

nr. 268 155 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 3 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt in het centrum voor illegalen in Merksplas gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 januari 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaart op 24 januari 2022 het verzoek kennelijk ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit en afkomstig uit Qafë Mali (Puk, Albanië). U was in Albanië afwisselend woonachtig in Tirana en Kamez, waar u een woning deelde met uw familie. In de week verbleef u in Tirana, in het weekend in Kamez. U bent gehuwd met P.O.(...) (O.V. 9.123.559), met wie u twee minderjarige zonen hebt, P.N.(...) (O.V. 9.123.559) en H.(...) (O.V. 9.123.559). Zij verblijven allen in België.

In de periode 1993 tot 1998 verbleef u Griekenland. Hierna keerde u terug naar Albanië. In 2007 richtte u samen met uw oudste broer P.P.(...) in Albanië uw eigen bouwfirma op. U werkte de voorbij tien jaar enkel in Albanië. U verbleef in deze periode wel als toerist in Oostenrijk, Italië, Griekenland, Nederland, België en het Verenigd Koninkrijk. U kreeg tijdens uw verblijven toen in Nederland en Italië een inreisverbod voor de Schengenzone opgelegd. U slaagde er naderhand in dit inreisverbod uitgevaardigd door Nederland te laten intrekken. Als gevolg van de bureaucratie in Italië lukte dit daar niet.

U bent sympathisant van de Democratische Partij van Albanië (PDSH). Dit heeft evenwel verder geen uitstaans met uw verzoek in België. U kende in Albanië nooit enige problemen met de autoriteiten. U kwam ook nooit in aanvaring met de autoriteiten in de landen van de Europese Unie waar u verbleef. Zo bent u nooit aangehouden geweest of betrokken geweest bij enige strafbare feiten. Naast uw bouwbedrijf bezat uw echtgenote in Tirana een bar genaamd Briland. Deze stond op naam van uw echtgenote en werd tevens door haar uitgebaat. Ongeveer tweeënhalf à drie jaar geleden, vermoedelijk in de zomer van 2018, kwam het aan jullie bar tot een gevecht tussen de bende van E.S.(...), een zware crimineel uit Lezhë, en een tweede voor u onbekende bende. Deze gebeurtenis vormde het begin van uw problemen in Albanië en leidde finaal tot de vlucht van eerst uw echtgenote en kinderen en later van uzelf uit Albanië. Kort na deze gebeurtenis kwam de politie van Tirana langs in jullie bar en vroeg de beelden op van jullie bewakingscamera's aan de bar. Deze hadden de feiten immers gefilmd. In de tussentijd of kort daarop werden twee leden van de bende van E.S.(...), een zekere M.(...) en V.(...) (hun familienamen kent u niet) opgepakt. Hierop begon deze bende en in het bijzonder hun leider E.S.(...) het op u en uw echtgenote te munten. Zij stelden dat jullie hadden meegewerkt met de politie door deze beelden over te maken, hen hadden bespioneerd en deze twee personen door jullie toedoen werden opgepakt. Ofschoon V.(...) voor deze feiten werd vrijgelaten, werd Marcel volgens uw informatie tot twee of drie jaar gevangenisstraf veroordeeld. Het ging hier immers niet enkel om een gevecht tussen twee bendes, maar tevens om drugshandel en wapens. U begon kort na hun arrestatie links en rechts van enkele vaste klanten in uw bar het gerucht te horen dat u en uw kinderen door hen zouden vermoord worden en u voorzichtig moest zijn. U nam dit in eerste instantie op als roddels en gaf er niet al te veel aandacht aan. U had immers niks met hen te maken. U deed hiervan dan ook geen (officiële) aangifte bij de politie. U zag hier niet de meerwaarde van in. U sprak hierover wel op een informele en vriendschappelijke manier met een goede vriend van u, M.G.M.(...), die als politiedirecteur toen werkzaam was in het arrondissement Shkodër. Ook hij nam dit alles toen niet ernstig op. Uw houding ten aanzien van deze bedreigingen veranderde volledig toen zes maanden tot een jaar na de gebeurtenis aan uw bar door uw moeder explosieven (TNT) aan de deur van jullie familiewoning in Kamez werd aangetroffen. Sindsdien nam u de bedreigingen aan uw adres veel ernstiger en werd u voorzichtiger in uw doen en laten. De politie van Kamez kwam toen ter plaatse, nam deze explosieven in beslag en ondervroeg uw ouders en broers P.(...), A.(...) en G.(...), die toen aanwezig waren. Uw ouders werden hierbij in de woning ondervraagd, uw broers op het politiekantoor. Uzelf was die dag afwezig en werd niet door de politie ondervraagd. Uw familieleden verklaarden allen dat ze met niemand problemen kenden en niet wisten wie de daders waren. Ofschoon dit incident u sterk had verwonderd, u deze gebeurtenis rechtstreeks in verband bracht met uw problemen met de bende van E.S.(...) en de bedreigingen aan uw adres, bracht u de politie van Kamez van deze feiten toe niet op de hoogte. Alle aanwezige familieleden waren hiervan immers op de hoogte, werden toen gehoord en legden bij de politie een verklaring af. Bovendien was u die dag niet thuis en heeft u ook nooit zelf een oproeping van de politie van Kamez ontvangen om bij hen langs te gaan. U sprak hierover wel andermaal – zoals overigens over al uw problemen - op een informele wijze met uw vrienden bij de politie. U plaatste na deze gebeurtenis ook overal bewakingscamera's rond uw familiewoning. Binnen de maand na het eerste incident met springstof deed er zich een nieuw incident met springstof (TNT) voor aan diezelfde familiewoning in Kamez. Een onbekende gooide toen TNT over het hek van jullie woning, liep weg en vervolgens kwam het tot een ontploffing die heel wat materiële schade aan jullie woning toebracht. Dit alles bleek naderhand uit de beelden van uw bewakingscamera's. Andermaal was u niet aanwezig op het moment van de feiten. Het was opnieuw de politie van Kamez die ter plaatse kwam en andermaal werden uw aanwezige familieleden door de politie verhoord. Deskundigen van de politie van Tirana voerden de technische expertise uit. De politie stelde hen gerust dat ze met de zaak bezig zouden blijven tot de daders opgepakt worden. U werd toen andermaal niet door hen gehoord want u was ook nu niet aanwezig. Ofschoon u ook bij dit tweede incident een link legde met uw persoon en uw

problemen met de bende van E.S.(...), liet u andermaal na hierover officieel een verklaring te gaan afleggen bij de politie. U richtte zich op geen enkel ogenblik zelf tot de politie van Kamez die het onderzoek voerde. U deed dit niet omdat u vrij overtuigd was dat de politie heel de tijd bezig was met deze zaak en dat ze heel goed op de hoogte was van alle gebeurtenissen betreffende de zaak (dus ook van de link met E.S.(...)). Daarnaast wordt het in Albanië niet op de prijs gesteld dat je zelf vrijwillig binnenstapt bij de politie om over een lopend onderzoek verklaringen af te leggen wanneer je niet zelf opgeroepen of uitgenodigd bent. U had wel uw familie steeds over uw bedreigingen ingelicht en maande hen toen aan voorzichtig te zijn tot de zaak uitgeklaard was. U weet evenwel niet of uw familieleden deze informatie ook ter sprake bracht tijdens hun ondervragingen door de politie. Bovendien had u hierover via vriendschappelijke of informele weg reeds gesproken met kennissen bij de politie en gaat u ervan uit dat zij deze informatie overmaakten aan de verantwoordelijke diensten die het onderzoek voerden. Er werd voor deze beide incidenten aan uw woning in Kamez nooit iemand opgepakt of aangehouden. U besloot na deze gebeurtenissen uw gezin zo snel als mogelijk in veiligheid te brengen en naar België meer bepaald Vlaanderen te sturen. Als gevolg van uw inreisverbod voor de Schengenzone kon u niet met hen meereizen en bleef u achter in Albanië. U leefde sinds de gebeurtenissen in angst om vermoord te worden en bleef voornamelijk thuis in uw woning in Tirana. Weinig mensen waren immers op de hoogte van uw verblijf daar. Rond augustus of september 2020 verlieten uw echtgenote en kinderen Albanië en kwamen naar België. Op 25 september 2020 diende uw echtgenote in België een verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek werd op 25 maart 2021 door het Commissariaat-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen. Zij had immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vevat in een brief die haar op 1 februari 2021 door het Commissariaat-generaal werd verstuurd.

Ongeveer zeven maanden geleden verliet ook u Albanië. U zag het immers niet meer zitten om opgesloten te blijven leven. Dit werd u emotioneel te zwaar. U reisde vanuit Tirana naar Pristina (Kosovo) en reisde vervolgens via Belgrado (Servië) en Hongarije verder over de weg naar België. Uw reis van Albanië naar België duurde ongeveer 24 uur. Op 6 of 10 augustus 2021 werden uw broer P.P.(...), zijn echtgenote A.P.(...) en hun 17 jarige dochter D.P.(...) door onbekenden beschoten aan de voordeur van uw familiewoning in Kamez. U verbleef op dat ogenblik reeds in België. Zowel uw broer als zijn echtgenote werden hierbij geraakt door een kogel, uw broer in de borstkas en het been en zijn echtgenote tevens in het been. Uw nicht, die niet gewond geraakte, is wel nog steeds in behandeling bij een psycholoog. Het politieonderzoek bracht aan het licht dat waarschijnlijk twee huurmoordenaars, H.N.(...) en E.V.(...) hiervoor verantwoordelijk zijn. De politie gaf aan uw broer P.(...) te kennen over voldoende bewijzen tegen hen te beschikken om hen te arresteren. Een internationaal aanhoudingsbevel loopt sindsdien tegen hen. Het vermoeden bestaat dat zij ergens in een Europees land verblijven. De vaders van beide daders werden in deze zaak reeds in Albanië opgepakt voor medeplichtigheid. Het is uw overtuiging dat zij ingehuurd werden door E.S.(...) die het nog steeds op u gemunt had. Waarom hij zich toen richtte op uw broer P.(...) en zijn gezin is u niet duidelijk. U bracht uw broer P.(...) ook op de hoogte van dit vermoeden. Ofschoon de autoriteiten in Albanië hiervan ook notie hebben, werd u zelf nooit door de politie of het gerecht in Albanië in deze zaak gehoord. U werd nooit door hen gecontacteerd en nam ook zelf geen contact met hen. De politie deed in elk geval zijn werk door te plaatse te komen, de plaats delict te onderzoeken, jullie camerabeelden in beslag te nemen en alle betrokken personen te ondervragen. Om E.S.(...) in deze zaak te kunnen berechten, moeten eerst de huurmoordenaars worden opgepakt. Bovendien dienen zij desgevallend samen te werken met de politie en hen voldoende informatie te bezorgen om ook hun opdrachtgever te kunnen oppakken en veroordelen. U heeft in dit verband evenwel weinig vertrouwen in de Albanese instellingen, in het bijzonder het gerecht, waar omkoping en corruptie mogelijk zijn. Uw broer P.(...) onderging sindsdien een zware operatie in Tirana en stelt het ondertussen beter. Zijn echtgenote is ondertussen volledig hersteld. U werd op 26 november 2021 gecontroleerd door de Belgische autoriteiten toen u zwartwerk aan het uitoefenen was in een restaurant in Antwerpen. U werd hierop overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen in Merksplas met het oog op uw repatriëring naar Albanië. Op 3 december 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. U diende niet eerder een verzoek in België in omdat dit volgens de juridische informatie die u had ingewonnen bij een jurist niet mogelijk was. Deze had u laten verstaan dat uw inreisverbod voor de Schengenzone impliceerde dat bij het indienen van een asielaanvraag in één van de EU-landen (landen van de Schengenzone) uw aanvraag automatisch zou geweigerd worden en u zou worden teruggestuurd naar Albanië. Op 8 december 2021 dienden ook uw beide zonen in België als begeleide minderjarigen een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Albanië opgesloten te zullen moeten leven tot de huurmoordenaars en hun opdrachtgever E.S.(...) zullen worden opgepakt en berecht. U vreest tevens dat bij terugkeer naar Albanië ook uw kinderen vermoord zullen worden.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: twee Albanese identiteitskaarten van u, uitgereikt op 31 mei 2016 en op 18 augustus 2021; een kopie van een deel van uw Albanese paspoort, uitgereikt op 18 augustus 2021; een onleesbaar medisch attest opgesteld op 7 augustus 2021 door het Universitair Traumaziekenhuis in Tirana; een attest van de voorzitter van de gemeente Kamez, d.d. 12 augustus 2021, dat onder meer attesteert dat aan de woning van P.P.(...) op 19 augustus 2019 een explosief tot ontploffing kwam dat werd aangebracht door een of meerdere op dat ogenblik ongeïdentificeerde daders en dat op 7 augustus 2021 diezelfde P.P.(...) en zijn echtgenote A.P.(...) (in het bijzijn van hun minderjarige dochter) gewond geraakten bij een aanval; een verzoek van 23 augustus 2021 door P.P.(...) gericht aan het politiecommissariaat nummer 5, waarin hij dezelfde feiten uit 2019 en 2021 aanhaalt en meegeeft dat hij en zijn gezin zich bedreigd voelen en bescherming van de staat vragen; een slecht leesbaar attest van blanco strafregister op uw naam; en een kopie van de bijlage 26 van het eigen verzoek hier in België van uw beide minderjarige kinderen.

Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud vroeg uw advocaat de verzoeken van u en uw kinderen samen te behandelen. Hij wees er tevens op dat u werd aangehouden niet voor zwartwerk maar wegens illegaal verblijf en dat hij niet akkoord gaat met de kwalificatie zwartwerk in uw geval. Hij voegde eraan toe dat het feit dat u de gebeurtenissen maar moeilijk in de tijd kon situeren (twijfel over 2018 of 2019) niet ongebruikelijk is. U kon daarentegen volgens uw advocaat de zaken wel chronologisch correct weergeven. Het feit dat u zolang wachtte met het indienen van uw verzoek is volgens hem omdat u voorheen niet correct juridisch werd geadviseerd. Uw echtgenote diende volgens uw advocaat wel direct na haar aankomst in België een verzoek om internationale bescherming in. Bovendien stelde uw advocaat dat u ondertussen in België een beroepskaart had aangevraagd met als doel op die manier uw verblijfsrecht te realiseren. Helaas werd deze aanvraag om technische redenen afgewezen. Dit alles verklaart volgens uw advocaat waarom u zolang wachtte met het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België. Dat u voor de door u aangehaalde gebeurtenissen nooit officieel een klacht indiende, heeft volgens uw advocaat tevens te maken met de Albanese mentaliteit waar men de informele weg prefereert boven de officiële, wat deels ingegeven is door een groot wantrouwen in Albanië tegenover de bestaande instellingen. Uw advocaat stelde daarenboven dat we hier te maken hebben met een situatie van 'moderne bloedwraak' (gjakmarrja). Ofschoon het onderliggend motief voor de feiten niet geheel duidelijk is –, u stelt zich hier volgens uw advocaat terughoudend op misschien omdat het werkelijke motief uw verzoek zou kunnen impacteren, – kan het bestaan van een vete volgens uw advocaat moeilijk betwist worden. Op de vraag of de Albanese autoriteiten in deze een adequate bescherming kunnen bieden, dient nog volgens uw advocaat in acht genomen te worden dat we hier te maken hebben met een kwetsbare familie die geconfronteerd wordt met een belangrijke clan, de S.(...)'s. De Albanese autoriteiten zijn, zo voegde uw advocaat er nog aan toe, in de onmogelijkheid om continu 24/7 een preventieve bescherming te bieden aan uw gezin. De bescherming die een aanslag dient te voorkomen, kan derhalve volgens uw advocaat onmogelijk geboden worden. U kon daarom volgen uw advocaat niet anders dan zich aan dit risico te onttrekken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds zeven maanden geleden in België aankwam en pas op 3 december 2021 een verzoek indiende nadat u op 26 november 2016 tijdens een multidisciplinaire controleactie werd betrapt op zwartwerk in een restaurant in Antwerpen en hierbij niet in het bezit bleek van geldige verblijfsdocumenten (o.a. niet in het bezit van een paspoort waar een geldige inreisstempel in staat en niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de vreemdelingenwet van 15

december 1980 bepaalde termijn) en nog diezelfde dag werd opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen in Merksplas met het oog op een repatriëring naar uw land van herkomst. Uw verklaring na aankomst in België juridisch verkeerdelijk geadviseerd te zijn dat uw inreisverbod voor de Schengenzone impliceerde dat bij het indienen van een asielaanvraag in één van de landen van de Schengenzone uw aanvraag automatisch zou geweigerd worden en u zou worden teruggestuurd naar Albanië, kan niet weerhouden worden (CGVS, p. 5). Uit de informatie aanwezig in uw administratief dossier blijkt bovendien dat het uw opgelegde inreisverbod voor de Schengenzone door Italië werd afgekondigd op 20 december 2017 en kwam te vervallen op 20 december 2020 en het opgelegde inreisverbod voor de Schengenzone door Nederland werd afgekondigd op 27 juli 2017 en kwam te vervallen op 26 juli 2020. Beiden liepen dus af reeds voor uw beweerde aankomst in België, waardoor dit argument komt te vervallen. De toevoeging van uw advocaat dat uw echtgenote in tegenstelling tot u wel direct na aankomst in België een verzoek indiende en u bovendien in de tussentijd na uw aankomst in België had geprobeerd uw verblijf te regulariseren via de aanvraag van een beroepskaart, kan evenmin als verschoningsgrond weerhouden worden (CGVS, p. 16).

Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dergelijke laattijdige asielaanvraag lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen, temeer uw initiële repatriëring was voorzien voor 9 december 2021. Dit is een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Wat de door u aangehaalde incidenten met springstof aan uw familiewoning in Kamez en de moordpoging op uw broer P.(...) en diens gezin begin augustus 2021 aan diezelfde woning betreft, kunnen voorts ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de door u aangehaalde motieven voor deze feiten. U gaf aan dat al deze gebeurtenissen verband hielden met eerder ontstane problemen van u met de bende van E.S.(...). Naar aanleiding van een vechtpartij in 2018 tussen twee bendes aan uw koffiebar verweet deze u informatie aan de politie te hebben doorspeeld en hen gespioneerd te hebben waardoor twee leden van zijn bende werden opgepakt. Sindsdien zou E.S.(...) uit zijn op wraak op u en uw familie wat zich uitte in deze latere gewelddelicten (CGVS, p. 5 ev.). Aan deze voorstelling van de feiten kan evenwel ernstig getwijfeld worden. Vooreerst slaagde u er niet in deze bewering te staven met documenten. Verwacht mag worden dat u hiertoe in staat bent en ernstig inspanningen hiertoe levert. U legde echter geen enkel stuk neer van de tussenkomsten van de politie en het gerecht naar aanleiding van de gebeurtenissen in 2019 en 2021 aan uw familiewoning en waaruit een mogelijke link met deze feiten uit 2018 en E.S.(...) zou blijken. Nochtans gaf u te kennen dat de politie bij de incidenten aan uw familiewoning in Kamez telkens tussenbeide kwam, onderzoek verrichtte en hierbij uw aanwezige familieleden ondervroeg. Deze familieleden waren door u steeds ingelicht over uw problemen met E.S.(...) wat zij logischerwijs ter sprake moeten hebben gebracht bij hun verklaringen (CGVS, p. 9 tem 11). Daarenboven werden vrienden van u met hooggeplaatste functies bij de politie(directie) over deze link naar E.S.(...) en zijn bende ingelicht en moet deze informatie de lokale politie van Kamez – die het onderzoek telkens verrichtte – bereiken hebben (CGVS, 10). Ofschoon u aangaf dat de afschriften van de proces-verbalen van de verklaringen van uw ondervraagde familieleden naar aanleiding van de incidenten aan de familiewoning zeer waarschijnlijk aan uw familieleden toen werden overhandigd (CGVS, p. 11: '...ik ben wel vrij zeker dat ze iets meegekregen hebben'), slaagde u er tot op heden niet in deze documenten, ofschoon hiernaar expliciet werd gevraagd, neer te leggen. Dit totale gebrek aan formele bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van deze bewering dan ook ernstig op de helling. De door u op 13 januari 2022 aan het Commissariaat-generaal overgemaakte stukken, in casu een verklaring van de voorzitter van de gemeente Kamez en een verzoek van uw broer P.(...) gericht aan het politiecommissariaat nummer 5, maken evenmin melding van deze link met uw eerder ontstane problemen met de bende van E.S.(...). Overigens hebben deze documenten maar een beperkte bewijswaarde gezien het hier louter om een privégetuigenis gaat. De feiten an sich waarvan sprake in deze documenten worden trouwens ook niet betwist. Bovendien blijkt uit de berichtgeving in

de Albanese pers - waarbij overigens bronnen binnen de politie worden geciteerd - waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) dat de poging tot moord op uw broer P.(...) en diens gezin in verband wordt gebracht met drugshandel en meer specifiek de diefstal door E.V.(...) in 2017 in België van een grote hoeveelheid drugs van P.P.(...). Dit zou volgens deze mediabronnen ook het motief kunnen zijn voor de ontploffing van springstof aan jullie familie-woning in Kamez. Hiermee geconfronteerd ontkende u deze feiten (CGVS, p. 13). Hoe dan ook wordt nergens in deze berichtgeving op enig moment gewag gemaakt van enige link tussen u en deze feiten en de mogelijke betrokkenheid van E.S.(...) hierbij. Het vermoeden bestaat dan ook dat u hiermee getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden. Van een asielzoeker die meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij/zij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten. Voorgaande bevindingen zetten dan ook uw algemene geloofwaardigheid fundamenteel op de helling. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat de incidenten aan uw familiewoning in Kamez, in het bijzonder het aantreffen en tot ontploffing brengen van springstof en de moordpoging op uw broer en zijn gezin, een bewijs vormen dat uw leven in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.

Wat er ook van zij, de door u geschetste problemen met E.S.(...) en zijn bende zijn van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de E.S.(...) en zijn bende, met niemand anders problemen had en dat het conflict met deze persoon en zijn bende louter ingegeven was door het feit dat u informatie over een incident zou doorspeeld hebben aan de politie (CGVS, p. 5 ev.). De toevoeging van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het hier zou gaan om een voorbeeld van een moderne bloedwraak (gjakmarrja) vindt geen weerslag in uw verklaringen en kan aldus niet weerhouden worden (CGVS, p. 16).

Er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo liet u na de autoriteiten formeel en in eigen persoon op de hoogte te brengen van de door u aangehaalde problemen met E.S.(...) en diens bende. Bovendien liet u na, toen u via via vernam dat zij u en uw kinderen zouden vermoorden, hiervan een officiële aangifte te doen bij de politie. U deed dit niet omdat het in uw ogen enkel om roddels ging en u deze toen niet al te ernstig nam (CGVS, p. 6, 8, 9 en 15). U zou toen bovendien angst hebben gehad dit te doen (CGVS, p. 9). Ook naar aanleiding van de incidenten met springstof aan uw familiewoning en later in 2021 bij de moordpoging op uw broer en zijn gezin, liet u zelf na hiervoor officieel contact op te nemen met de politiediensten die het onderzoek voerden om hen over uw problemen met E.S.(...) en de mogelijke link met deze gebeurtenissen in te lichten. Dat u onrechtstreeks uw familieleden toen hierover wel inlichtte en over deze gebeurtenissen sprak met bevriende politieagenten en in uw ogen de politie alle gegevens al had (CGVS, p. 9), kan uw nalaten niet rechtvaardigen, net zomin als het feit dat luidens uw verklaringen het in Albanië niet op de prijs gesteld wordt dat je zelf vrijwillig binnenstapt bij de politie om over een lopend onderzoek verklaringen af te leggen wanneer je niet zelf opgeroepen of uitgenodigd bent (CGVS, p. 11). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet of niet correct op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet adequaat optreden. Door hen hierover niet of niet persoonlijk formeel op de hoogte te brengen, verhinderde u bovendien het onderzoek. Bovendien blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers. Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u zelf nooit persoonlijk een klacht heeft ingediend, maar dat de politie wel degelijk actie ondernam en er alles aan deed om de daders te vinden. U stelde immers dat naar aanleiding van de incidenten met springstof aan uw familiewoning de politie uw familie gerust stelde door mee te delen dat ze aan deze zaak zouden blijven werken tot de daders opgepakt worden (CGVS, p. 11). Naar aanleiding van de moordpoging in 2021 op uw broer en diens gezin gaf u te kennen dat de politie ondertussen de vermoedelijke daders heeft geïdentificeerd; een internationaal aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd en medeplichtigen aan de feiten heeft gearresteerd (CGVS, p. 13). Van

enige onwil van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake. De vaststelling dat u zelf geen bescherming zocht bij de Albanese autoriteiten toen u doodsbedreigingen begon te ontvangen en uw belagers effectief overgingen tot het gebruik van geweld gericht tegen uw familie, onderstreept alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw bewering dat in Albanië voor u geen bescherming beschikbaar is. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet (volledig) worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Dat uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkte dat de politie in Albanië u en uw gezin niet voortdurend persoonlijk kon beschermen (CGVS, p. 16), betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Dat in uw ogen de arrestatie van uw belager E.S.(...) een lang en moeilijk proces kan worden, want dat eerst de daders van de moordpoging op uw broer P.(...) en zijn echtgenote dienen opgepakt te worden en zij vervolgens desgevallend zullen moeten samenwerken met de autoriteiten – waarin u overigens weinig vertrouwen stelt wegens het bestaan van corruptie om hierna S.S.(...) te kunnen arresteren, is een persoonlijke en louter hypothetische kijk op het onderzoek en doet evenmin afbreuk aan voornoemde vaststellingen. U bracht ook geen elementen aan om deze stelling hard te maken. Bovendien blijkt uit uw verklaringen (cfr. supra) dat de politie en het gerecht wel degelijk optrad.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt voorts dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatie-

commissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw identiteit en nationaliteit staat hier immers niet ter discussie, net zomin als de verwondingen die uw broer P.(...) opliep naar aanleiding van het incident aan jullie familiewoning in augustus 2021.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 39/57 en 56/6/1, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij klaagt aan dat de verwerende partij heeft nagelaten een beslissing te nemen binnen de in artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van 15 werkdagen. Volgens verzoeker kon de commissaris-generaal hierdoor geen toepassing meer maken van de versnelde procedure en de beroepstermijn herleiden tot 10 dagen. Hij meent dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd wegens strijdigheid met voormeld artikel.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt in de door hem afgelegde verklaringen en verwijst naar de door hem bijgebrachte stukken. Met volgend betoog tracht hij de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing te ontcrachten:

“(i) Nopens het bestaan van de vendetta

6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-Generaal het bestaan van het conflict tussen verzoeker en S.(...) erkent.

Uit de verklaringen van verzoeker en de neergelegde stukken blijkt bovendien dat de broer van verzoeker (en diens echtgenote) reeds het slachtoffer werd(en) van een granaataanslag dewelke hij ternauwernood overleefde. Zulks wordt evenmin betwist door de Commissaris-Generaal.

De materialiteit van het bestaan van een ernstig conflict tussen verzoeker en de clan S.(...) wordt m.a.w. erkend en staat niet ter betwisting.

7. Ten onrechte herleidt de Commissaris-Generaal de bestaande situatie tot een probleem van louter interpersoonlijke aard.

Het “interpersoonlijk” conflict tussen verzoeker en de clan S.(...) mag dan wel de grondslag c.q. het motief vormen voor het indienen van het verzoek tot internationale bescherming, de wezenlijke reden voor het indienen van het verzoek tot internationale bescherming is de volstreckte onmogelijkheid c.q. onkunde in hoofde van de Albanese autoriteiten om bescherming te bieden aan personen betrokken in situaties van (moderne) vendetta tussen clans waarbij zij niet over de middelen c.q. remedies beschikken om vergeldings- en wraakacties tijdig op te sporen, te verijdelen of passend te bestraffen.

Dat er geen passende bescherming kan worden geboden, blijkt duidelijk uit het verzoek van dhr. P.P.(...) (= broer van verzoeker) op 23 augustus 2021 dat hij na de moordpoging indiende om bescherming te vragen aan de Albanese autoriteiten, doch waarop hij nooit enige antwoord mocht ontvangen, laat staan dat hem -ondanks de concrete bedreiging - enige bescherming werd aangeboden.

(ii)

Nopens de pogingen om bescherming te genieten

7. Ten onrechte stelt de Commissaris — Generaal dat verzoeker niet getracht zou hebben om bescherming te genieten.

Verzoeker heeft op pertinente wijze toegelicht dat de moordaanslag werd uitgevoerd op zijn broer, dat de politie van Kamez aanwezig was, en dat verzoeker geen getuige van de feiten was, dus ook geen nuttig verhoor kon afleggen.

Verzoeker verklaarde ook op aannemelijke wijze dat hij op informele wijze de zaak heeft aangebracht bij vrienden en kennissen; terzake kan worden verwezen naar zijn omstandige en pertinente verklaringen (p. 9 e.v. van het gehoorverslag): (...)

De Commissaris-Generaal kan aldus niet gevolgd worden waar hij stelt dat verzoeker niet de passende maatregelen zou hebben genomen om beroep te doen op de Albanese autoriteiten. Van verzoeker kan bovendien redelijkerwijze niet verwacht worden dat hij interfereert in een lopend strafonderzoek, a fortiori wanneer in hoofde van verzoeker een vrees bestaat voor represailles indien de clan SHULLAZI kennis krijgt van openbaringen door verzoeker m.b.t. de handel en wandel van betreffende clan.

(iii) Nopens de (laat)tijdigheid van het verzoek tot internationale bescherming

8. Verwerende partij betoogt anderzijds dat verzoeker 7 maanden wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen en dat zulks de geloofwaardigheid van het verzoek tot internationale bescherming ondermijnt.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor de nuttige toelichting verschaft, nl. dat zijn vorige raadsman hem had geadviseerd geen verzoek tot internationale bescherming in te dienen om reden dat het verzoek zou geweigerd worden wegens een nog bestaand inreisverbod dat werd opgelegd door de Italiaanse asielautoriteiten.

Ten onrechte stelt verwerende partij hieromtrent dat deze argumentatie van verzoeker komt te vervallen en dat het inreisverbod in Italië reeds zou zijn komen te vervallen op 20 december 2020. Onder stuk 2 brengt verzoeker de bijlage 13septies waaruit blijkt dat er een inreisverbod zou zijn opgelegd tot 19.11.23, hetgeen in strijd komt met de stelling van verwerende partij.

Verzoeker heeft m.a.w. wel degelijk een aannemelijke verklaring gegeven waarom hij heeft gewacht met de indiening van het verzoek tot internationale bescherming.

(iv) Nopens de samenvoeging met de dossiers van de kinderen

9. Verzoeker betreurt dat verwerende partij verzuimd heeft zijn dossier en dat van zijn minderjarige kinderen (Henry en Nicola) samen te voegen.

De samenvoeging van de dossiers had immers kunnen leiden tot een grondigere beoordeling en de vaststellingen dat de verklaringen van alle gezinsleden, zowel individueel als in hun samenhang,

coherent en plausibel zijn. Een zorgvuldige feitenvinding en beoordeling impliceert dat alle ter beschikking staande gegevens en verklaringen zouden worden betrokken bij de behandeling en beoordeling van een verzoek tot internationale bescherming. Waar verwerende partij wetens en willens weigert om rekening te houden met de verhoren van de kinderen en hun hangende verzoeken tot internationale bescherming, is de bestreden beslissing op manifest onzorgvuldige wijze tot stand gekomen.

Het kan bovendien niet worden uitgesloten dat door de kinderen elementen/ motieven zullen worden ingeroepen die verzoeker als dusdanig niet heeft uitgesproken, doch die wel betrekking hebben op de gezinseenheid van verzoeker en hem aldus ook aanbelangen. Zulks dient (en behoorde) te worden afgewacht door verwerende partij, en werd nadrukkelijk verzocht door de raadsman van verzoeker (zie gehoorverslag).

Om voormelde redenen is het aangewezen het dossier van verzoeker terug te zenden naar de zetel van het Commissaris-Generaal opdat bijkomende onderzoekshandelingen zouden worden uitgevoerd, nl. het uitvoeren van de gehoren van de minderjarige kinderen."

2.3. Ter ondersteuning van het verzoekschrift wordt de beslissing *"Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering"* (bijlage 13septies), genomen op 26 november 2021 in hoofde van verzoeker, gevoegd.

3. Over de rechtspleging

3.1. Ter terechtzitting vraagt de verzoekende partij om een uitstel van de zitting, daar verzoeker, die in het gesloten centrum in Merksplas verblijft, een positieve Covidtest aflegde.

De Raad wijst er op dat reeds op 2 februari 2022 een eerste keer uitstel werd verleend in afwachting van een tweede negatieve test voor verzoeker die zich na een corona-uitbraak in het gesloten centrum in quarantaine bevond. De terechtzitting zou ten vroegste na 8 februari 2022 kunnen plaatsvinden en werd bepaald op 11 februari 2022.

Op 8 februari 2022 laat het gesloten centrum weten dat verzoeker bij de tweede test alsnog positief heeft getest en niet kan worden overgebracht.

Ter terechtzitting stelt de Raad van oordeel te zijn dat verzoeker inmiddels genoeg tijd heeft gehad om zijn beroep en verdediging bij de Raad voor te bereiden. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker zich kan laten vertegenwoordigen door de raadsvrouw die aanwezig is loci dominus litis, dat de Raad na bestudering van het rechtsplegingsdossier ook geen bijkomende vragen voor verzoeker heeft en dat de procedure voor de Raad in wezen schriftelijk is. Bovendien is in casu sprake van een versnelde beroepsprocedure op grond van artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet nu onderhavig beroep een beroep betreft dat werd ingediend door een vreemdeling die zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van dezelfde wet. Het bijkomende uitstel wordt niet toegestaan en de zaak wordt ten gronde behandeld.

3.2. Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift aan dat verweerder, hoewel de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch is overgegaan tot een versnelde procedure en dat hierdoor de beroepstermijn werd herleid tot een termijn van 10 dagen. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en kan de beroepstermijn niet worden herleid tot 10 dagen *"met invloed van de verweermogelijkheden van de vreemdeling die om internationale bescherming verzoekt"*.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals in casu, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal een beslissing neemt *"inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden"*.

Verzoeker leidt uit het samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden, tot gevolg zou hebben dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of dat hij niet (meer) mag vaststellen dat verzoeker uit

een veilig land afkomstig is of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

De overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen belet niet dat het CGVS alsnog overgaat tot de versnelling van de behandelingsprocedure van een verzoek om internationale bescherming (*Parl.St. Kamer 2016 - 2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 110 - 116*). Het overschrijden van de behandelingstermijn van vijftien werkdagen heeft als enig gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in geval van een negatieve beslissing, niet zal worden verkort omdat het CGVS de behandelingsprocedure heeft versneld.

De Raad wijst er op dat het de wetgever is die de verschillende beroepstermijnen heeft vastgelegd en de verzoeker in dergelijke gevallen dan over een beroepstermijn van 30 dagen beschikt.

De artikelen 39/57 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet zijn niet geschonden.

Los daarvan, wijst de Raad erop dat in casu artikel 39/57, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing is dat een beroepstermijn van 10 dagen vooropstelt *“indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering”*.

De opmerking dat door toepassing te maken van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet de beroepstermijn werd herleid naar 10 dagen *“met invloed op de verweermogelijkheden van de vreemdelingen die om internationale bescherming verzoekt”*, is dan ook niet alleen ongegrond maar ook niet dienstig.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te

beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. [...]"

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 opnieuw wordt vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (*Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

5.2. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker geen dergelijke elementen bijbrengt.

Zo stelt de commissaris-generaal vast dat geen geloof kan worden gehecht aan het verband dat verzoeker tracht maken tussen zijn conflict met E.S. in 2018, enerzijds, en de door hem aangehaalde incidenten aan de gemeenschappelijke familiewoning in 2019 (dit is het ouderlijke huis van verzoeker in Kamez waar de gehele familie het weekend doorbracht met de ouders, NPO, p. 6; CGVS vragenlijst, nr. 5 *"het huis van mijn ouders ... ze dachten dat ik daar woonde"*) en de moordpoging op zijn broer P. en diens gezin in 2021, anderzijds.

Zelf indien er enig geloof zou worden gehecht aan verzoekers ingeroepen vrees, zo vervolgt de bestreden beslissing, dan nog, zijn de door hem geschetste problemen met E.S. en zijn bende van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor de door hem aangehaalde problemen of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

5.3. Door louter te benadrukken dat de commissaris-generaal het conflict tussen hemzelf en E.S. in 2018 erkent en hij de incidenten aan de gemeenschappelijke familiewoning in Kamez noch de moordpoging op zijn broer en diens gezin betwist, werpt verzoeker geen ander licht op de pertinente vaststelling dat hij op geen enkele wijze weet hard te maken dat al deze gebeurtenissen aan elkaar zijn gelinkt en dat E.S. sinds het conflict in 2018 uit is op wraak op verzoeker en zijn familie en dat de latere gewelddaden aan de gemeenschappelijke familiewoning en ten aanzien van zijn broer en diens gezin hier het gevolg van zijn geweest.

De commissaris-generaal stelt terdege: *"Vooreerst slaagde u er niet in deze bewering te staven met documenten. Verwacht mag worden dat u hiertoe in staat bent en ernstig inspanningen hiertoe levert. U legde echter geen enkel stuk neer van de tussenkomsten van de politie en het gerecht naar aanleiding van de gebeurtenissen in 2019 en 2021 aan uw familiewoning en waaruit een mogelijke link met deze feiten uit 2018 en E.S.(...) zou blijken. Nochtans gaf u te kennen dat de politie bij de incidenten aan uw familiewoning in Kamez telkens tussenbeide kwam, onderzoek verrichtte en hierbij uw aanwezige familieleden ondervroeg. Deze familieleden waren door u steeds ingelicht over uw problemen met E.S.(...) wat zij logischerwijs ter sprake moeten hebben gebracht bij hun verklaringen (CGVS, p. 9 tem*

11). Daarenboven werden vrienden van u met hooggeplaatste functies bij de politie(directie) over deze link naar E.S.(...) en zijn bende ingelicht en moet deze informatie de lokale politie van Kamez – die het onderzoek telkens verrichtte – bereiken hebben (CGVS, 10). Ofschoon u aangaf dat de afschriften van de proces-verbalen van de verklaringen van uw ondervraagde familieleden naar aanleiding van de incidenten aan de familiewoning zeer waarschijnlijk aan uw familieleden toen werden overhandigd (CGVS, p. 11: ‘...ik ben wel vrij zeker dat ze iets meegekregen hebben’), slaagde u er tot op heden niet in deze documenten, ofschoon hiernaar expliciet werd gevraagd, neer te leggen. Dit totale gebrek aan formele bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van deze bewering dan ook ernstig op de helling. De door u op 13 januari 2022 aan het Commissariaat-generaal overgemaakte stukken, in casu een verklaring van de voorzitter van de gemeente Kamez en een verzoek van uw broer P.(...) gericht aan het politiecommissariaat nummer 5, maken evenmin melding van deze link met uw eerder ontstane problemen met de bende van E.S.(...). Overigens hebben deze documenten maar een beperkte bewijswaarde gezien het hier louter om een privégetuigenis gaat. De feiten an sich waarvan sprake in deze documenten worden trouwens ook niet betwist. Bovendien blijkt uit de berichtgeving in de Albanese pers - waarbij overigens bronnen binnen de politie worden geciteerd - waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) dat de poging tot moord op uw broer P.(...) en diens gezin in verband wordt gebracht met drugshandel en meer specifiek de diefstal door E.V.(...) in 2017 in België van een grote hoeveelheid drugs van P.P.(...). Dit zou volgens deze mediabronnen ook het motief kunnen zijn voor de ontploffing van springstof aan jullie familiewoning in Kamez. Hiermee geconfronteerd ontkende u deze feiten (CGVS, p. 13). Hoe dan ook wordt nergens in deze berichtgeving op enig moment gewag gemaakt van enige link tussen u en deze feiten en de mogelijke betrokkenheid van E.S.(...) hierbij. Het vermoeden bestaat dan ook dat u hiermee getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden. Van een asielzoeker die meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij/zij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten. Voorgaande bevindingen zetten dan ook uw algemene geloofwaardigheid fundamenteel op de helling. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat de incidenten aan uw familiewoning in Kamez, in het bijzonder het aantreffen en tot ontploffing brengen van springstof en de moorpoging op uw broer en zijn gezin, een bewijs vormen dat uw leven in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.”

Verzoeker breng geen concrete elementen of dwingende argumenten bij om deze pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten.

5.4. De Raad wijst er verder op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren “indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat de Albanese autoriteiten onmachtig zijn om personen betrokken in situaties van (moderne) vendetta te beschermen, gaat hij eraan voorbij dat, los van het feit dat hij deze losse bewering niet weet te objectiveren, er in zijn geval helemaal geen sprake is van een vendetta. De door hem geschetste problemen met E.S. en zijn bende zijn immers van louter

interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. De commissaris-generaal bemerkt hierbij terecht: *“In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de E.S.(...) en zijn bende, met niemand anders problemen had en dat het conflict met deze persoon en zijn bende louter ingegeven was door het feit dat u informatie over een incident zou doorspeeld hebben aan de politie (CGVS, p. 5 ev.). De toevoeging van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het hier zou gaan om een voorbeeld van een moderne bloedwraak (gjakmarrja) vindt geen weerslag in uw verklaringen en kan aldus niet weerhouden worden (CGVS, p. 16).”*

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit deze informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hier anders over doet denken.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval

geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zelf nooit de Albanese autoriteiten formeel en in eigen persoon op de hoogte heeft gebracht van de door hem aangehaalde problemen met E.S. en diens bende, noch naar aanleiding van het conflict in 2018 noch naar aanleiding van de latere incidenten aan de gemeenschappelijke familiewoning of bij de moordpoging op zijn broer en zijn gezin. Het doel van een klacht bij de politie is evenwel het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. De uitleg in het verzoekschrift dat hij geen getuige was van de moordpoging op zijn broer en hij dus ook geen nuttig verhoor kon afleggen, mist elke ernst nu hij de autoriteiten vanzelfsprekend wel kon inlichten over zijn eigen problemen met E.S. en de door hem vermoede link met deze moordpoging.

Verder argumenteert verzoeker dat hij zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend uit schrik voor de politie en uit angst voor represailles van zijn bende. Echter dit is niet meer dan een verklaring a posteriori en klemmt deze overigens waar hij verklaarde dat hij deze gebeurtenissen wel besprak met bevriende politieagenten en dat in zijn ogen de politie alle gegevens al had (NPO, p. 9). Bovendien stond verzoeker, zo beweert hij, reeds sinds het conflict in 2018 in het vizier van E.S. en diens bende, reden waarom ze, althans luidens verzoeker, de latere gewelddaden hebben gepleegd aan de gemeenschappelijke familiewoning en hebben gepoogd zijn broer te doden. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe verzoeker, in de door hem geschetste omstandigheden, nog meer risico op represailles zou lopen indien hij de autoriteiten hierover zou inlichten.

Er liggen voorts geen overtuigende individuele omstandigheden voor die aannemelijk maken dat in verzoekers geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is tegen zijn belagers of dat deze niet toegankelijk is. De commissaris-generaal stelt terdege: *“Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u zelf nooit persoonlijk een klacht heeft ingediend, maar dat de politie wel degelijk actie ondernam en er alles aan deed om de daders te vinden. U stelde immers dat naar aanleiding van de incidenten met springstof aan uw familiewoning de politie uw familie gerust stelde door mee te delen dat ze aan deze zaak zouden blijven werken tot de daders opgepakt worden (CGVS, p. 11). Naar aanleiding van de moordpoging in 2021 op uw broer en diens gezin gaf u te kennen dat de politie ondertussen de vermoedelijke daders heeft geïdentificeerd; een internationaal aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd en medeplichtigen aan de feiten heeft gearresteerd (CGVS, p. 13). Van enige onwil van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake. De vaststelling dat u zelf geen bescherming zocht bij de Albanese autoriteiten toen u doodsb bedreigingen begon te ontvangen en uw belagers effectief overgingen tot het gebruik van geweld gericht tegen uw familie, onderstreept alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw bewering dat in Albanië voor u geen bescherming beschikbaar is. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet (volledig) worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Dat uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkte dat de politie in Albanië u en uw gezin niet voortdurend persoonlijk kon beschermen (CGVS, p. 16), betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Dat in uw ogen de arrestatie van uw belager E.S.(...) een lang en moeilijk proces kan worden, want dat eerst de daders van de moordpoging op uw broer P.(...) en zijn echtgenote dienen opgepakt te worden en zij vervolgens desgevallend zullen moeten samenwerken met de autoriteiten – waarin u overigens weinig vertrouwen stelt wegens het bestaan van corruptie om hierna S.S.(...) te kunnen arresteren, is een persoonlijke en louter hypothetische kijk op het onderzoek en doet evenmin afbreuk aan voornoemde vaststellingen. U bracht ook geen elementen aan om deze stelling hard te maken. Bovendien blijkt uit uw verklaringen (cfr. supra) dat de politie en het gerecht wel degelijk optrad.”*

Volgens verzoeker blijkt uit het onbeantwoorde verzoek van zijn broer gericht aan het politie-commissariaat dat hij na de moordpoging indiende om bescherming te vragen, dat er geen passende bescherming kan worden geboden.

Verzoeker kan hier echter niet zonder meer worden gevolgd. Vooreerst blijft dit niet meer dan een losse bewering. Uit het verzoek opgesteld door zijn broer, kan in geen geval blijken dat de autoriteiten dit onbeantwoord hebben gelaten, laat staan dat zij niet bij machte of onwillig zouden zijn om zijn broer met betrekking tot diens problemen hulp en/of bescherming te bieden. Bovendien heeft verzoeker verklaard dat de politie naar aanleiding van de moordpoging in 2021 op zijn broer en diens gezin ondertussen de vermoedelijke daders heeft geïdentificeerd, een internationaal aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd en medeplichtigen aan de feiten heeft gearresteerd (NPO, p. 13). Van enige onwil of onmacht van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake.

Zijn bewering dat er geen passende bescherming kan worden geboden kan hier, in het licht van voorgaande informatie aangaande de werking van de Albanese autoriteiten en verzoekers eigen ervaringen en gedragingen, dan ook niet worden aangenomen.

Verzoeker toont bijgevolg allerminst aan alle van hem realistische en redelijkerwijze te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming te hebben aangewend, laat staan uitgeput. Waar internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming, toont verzoeker derhalve niet aan dat het hem in Albanië, daargelaten de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen bedreigingen, aan nationale bescherming ontbreekt.

5.5. Gelet op voorgaande bevindingen, besluit de commissaris-generaal terecht: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoekers kritiek op het motief dat betrekking heeft op de laattijdigheid van zijn beschermingsverzoek, betreft een overtollig motief dat in deze zaak door de Raad niet wordt weerhouden noch overgenomen als een pertinente vaststelling. Verzoekers kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken daar de voorgaande bevindingen voldoende determinerend zijn om de bestreden beslissing te schragen.

5.6. De nog niet eerder besproken documenten die verzoeker heeft voorgelegd, vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Uw identiteit en nationaliteit staat hier immers niet ter discussie, net zomin als de verwondingen die uw broer P.(...) opliep naar aanleiding van het incident aan jullie familiewoning in augustus 2021.”*

5.7. Waar verzoeker aanklaagt dat de verwerende partij zijn dossier en dat van zijn kinderen niet heeft samengevoegd, wijst de Raad erop dat er geen bepaling bekend is die de commissaris-generaal ertoe verplicht om dossiers van gezinsleden samen te voegen of gelijktijdig te behandelen. Bovendien moet worden benadrukt dat verzoeker een andere procedure doorloopt dan deze van zijn kinderen, met name een versnelde behandelingsprocedure omdat hij zich (op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing) bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of ter beschikking is gesteld van de regering. Het kan de commissaris-generaal dan ook niet ten kwade worden geduid dat hij zijn verzoek en dat van zijn kinderen, die een eigen verzoek indienden, niet samen heeft behandeld.

Verder blijkt uit niets noch toont verzoeker aan dat de door zijn kinderen aangevoerde vluchtmotieven en afgelegde verklaringen een invloed zouden hebben gehad op de uiteindelijke besluitvorming gedaan door de commissaris-generaal en dat de beslissing voor hemzelf hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Hij beperkt zich tot een theoretisch en hypothetisch betoog dat verder niet wordt geconcretiseerd met specifieke elementen.

De Raad herinnert eraan dat het de taak van verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS heeft hierbij een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen, rekening houdend met de informatie over het land

van herkomst of land van gewoonlijk verblijf en dat het er toe is gehouden na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat dit onderzoek terdege is gebeurd. In het licht van bovenstaande motivering is verzoekers kritiek dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de verhoren van zijn kinderen en hun hangende beschermingsverzoeken, niet dienstig.

5.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

5.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES